

**Χαιρετισμός του Πρέσβυ της Ελληνικής Δημοκρατίας στη Ρωσική Ομοσπονδία κυρίου
Ανδρέα Φρυγανά στο Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο «Χίλια χρόνια μαζί: οι
σημαντικότερες πτυχές στην ιστορία της Ελλάδας και της Ρωσίας»
(Μόσχα, 19 Σεπτεμβρίου 2016)**

Το ότι οι σχέσεις μεταξύ του ελληνικού και του ρωσικού κόσμου είναι μακραίωνες και ξεπερνούν τα 1000 χρόνια ιστορίας είναι περίπου κοινός τόπος και κοινή συνείδηση των δύο λαών μας. Οι σχέσεις αυτές ανάγονται ήδη σε εποχές προ του εκχριστιανισμού των Ρως, αλλά σε δύο χρόνια συμπληρώνονται 1030 έτη από το σημαντικό αυτό γεγονός του εκχριστιανισμού που σηματοδότησε όλη την περαιτέρω φιλική πορεία των λαών μας στην ευρωπαϊκή ιστορία και τον πολιτισμό.

Ξεκίνησε τότε μία εξαιρετικά γόνιμη πορεία επαφών, ανταλλαγών και φιλίας. Δεκάδες αρχιτέκτονες, εικονογράφοι, μουσικοί, μεταφραστές, διδάσκαλοι ήρθαν στην ομόδοξη Ρωσία για να μεταλαμπαδεύσουν τις γνώσεις και την εμπειρία τους. Ταυτόχρονα, πλήθος κληρικών, εμπόρων, ταξιδιωτών, βρήκαν καταφύγιο στα δύσκολα για τους Έλληνες χρόνια μετά την κατάλυση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Ξεκίνησε μία σχέση δότη-λήπτη, ενίοτε με εναλλασσόμενους αυτούς τους ρόλους.

Η σειρά των ανθρώπων που διεδραμάτισαν σημαντικό ρόλο σε αυτήν την πορεία είναι μακρά και δεν θέλω να σας κουράσω με την παράθεση ονομάτων. Όμως όσο και αν η πορεία των υπερχιλίων αυτών χρόνων αποτελεί κοινή συνείδηση, δεν παύει κανείς όσο περισσότερο ασχολείται, τόσο και να εκπλήσσεται με το πολύπτυχο χαρακτήρα των σχέσεων αυτών: από τα πολλά παραδείγματα που θα μπορούσα να μνημονεύσω θα σημειώσω μόνο, από τον τομέα της τέχνης, όχι τον δάσκαλο του Ρουμπλιώφ, τον Θεοφάνη τον Έλληνα, ούτε τον Γεώργιο Κωστάκη και τη συλλογή του, αλλά την όχι τόσο γνωστή πτυχή των σχέσεων του συλλέκτη Αντωνίου Μπενάκη με τους Ρώσους καλλιτέχνες της μετανάστευσης Σπέρλιγκ και Μπιλίμπιν, για την οποία θα ακουστεί χωριστή ομιλία στην διάρκεια του παρόντος επιστημονικού συνεδρίου.

Ετσι πρωτοβουλίες όπως η σημερινή είναι ιδιαίτερα σημαντικές, όχι μόνον διότι δεν παραδίδουν στη λήθη την πολύτιμη αυτή κληρονομιά των δύο λαών μας, αλλά και διότι μας κάνουν να συνειδητοποιούμε το ηθικό βάρος για τη γενιά μας, αλλά και για τις επόμενες γενιές, να συνεχίσουμε επάξια τις

σχέσεις αυτές και στο μέλλον. Θα ήθελα δε να ελπίζω, ότι η ανάπτυξη και εμπάθυνση των ελληνορωσικών σχέσεων, που λαμβάνει χώρα στις μέρες μας σε όλους τους τομείς, θα είναι τόσο ουσιαστική, ώστε αποτελέσει αντικείμενο έρευνας των ιστορικών του μέλλοντος, στους οποίους εσείς θα παραδώσετε τη σκυτάλη.

Εύχομαι στις εργασίες του Συνεδρίου σας καλή επιτυχία, αλλά και στον καθένα από εσάς ευόδωση των επιστημονικών του επιδιώξεων.